

WOJEWODA POMORSKI

SO-III.431.17.2013.ŁK

URZĄD MIASTA I GMINY	
DEBRZNO	
Wpłynęło dnia	2013-07-22
Nr w D.K.	5885113
zateczników	

P. Tabacny
P. Jorinska

Gdańsk, dnia 16 lipca 2013 roku

Pan
Mirosław Burak
Burmistrz
Miasta i Gminy Debrzno

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

z kontroli przeprowadzonej w trybie zwykłym w Urzędzie Miasta i Gminy Debrzno, ul. Traugutta 2, 77-310 Debrzno, w dniu 6 czerwca 2013 roku, przez pracowników Wydziału Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku:

- Panią Joannę Kubicką - Baran – inspektora wojewódzkiego w Oddziale ds. Ewidencji Ludności i Egzekucji Administracyjnych,
 - Pana Łukasza Kobus – starszego inspektora wojewódzkiego w Oddziale ds. Ewidencji Ludności i Egzekucji Administracyjnych,
- na podstawie pisemnych upoważnień do przeprowadzenia kontroli Nr 46,47/2013 z dnia 29 maja 2013 roku wydanych z upoważnienia Wojewody Pomorskiego przez Z-cę Dyrektora Wydziału Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców - Panią Bogusławę Cierpisz.

Zakres kontroli i okres objęty kontrolą:

Realizacja zadań z zakresu administracji rządowej wynikających z ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 roku o ewidencji ludności i dowodach osobistych wraz z aktami wykonawczymi w okresie od dnia 01 stycznia 2013 roku do dnia przeprowadzenia kontroli ze szczególnym uwzględnieniem:

- rejestracji zdarzeń meldunkowych obywateli polskich i cudzoziemców w drodze czynności materialno-technicznej

- dotychczasowej praktyki wydawania decyzji administracyjnych w sprawach meldunkowych,
- przepracowywania informacji osobowo-adresowych – aktualizacja LBD,
- procedury przyjmowania i wydawania dokumentów tożsamości,
- udostępniania danych osobowych zawartych w gminnym zbiorze meldunkowym jak i ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych

Wyjaśnień w czasie kontroli udzielała Pani Ewa Czechowska – z-ca kierownika USC i inspektor ds. ewidencji ludności oraz Pani Halina Tabaczyńska – kierownik USC. Wyniki kontroli zostały omówione z Burmistrzem Miasta i Gminy Debrzno – Mirosławem Burakiem oraz Sekretarzem Miasta i Gminy Debrzno – Mirosławem Świdorskim.

Ocena wykonywania zadań w kontrolowanym zakresie: **negatywna**.

USTALENIA KONTROLI

Miasto i Gmina Debrzno na dzień przeprowadzenia kontroli liczyło 9337 mieszkańców.

W systemie informatycznym ewidencja ludności prowadzona była w oparciu o program SELWIN. Stwierdzono, że zastosowany program informatyczny do prowadzenia ewidencji ludności spełniał wymagania w zakresie gromadzenia danych określonych w art. 44a ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych i prowadzony był zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28.12.2012 roku w sprawie zgłaszania i przyjmowania danych niezbędnych do zameldowania i wymeldowania oraz prowadzenia ewidencji ludności i ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (Dz.U z 2012 roku, poz.1475).

W okresie objętym kontrolą do komórki ewidencji ludności wpłynęło 46 aktów urodzeń, 18 aktów małżeństw oraz 32 akty zgonów, wydano 338 dowodów osobistych.

Wszystkie powyższe zdarzenia stanowiły podstawę do aktualizacji gminnego zbioru meldunkowego, wojewódzkiego zbioru meldunkowego oraz zbioru PESEL.

Ustalono, że zgłaszanie i przyjmowanie danych do zameldowania i wymeldowania odbywało się niezgodnie ze sposobem opisanym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28.12.2012 roku w sprawie zgłaszania i przyjmowania danych niezbędnych do zameldowania i wymeldowania oraz prowadzenia ewidencji ludności i ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (Dz.U z 2012 roku, poz.1475). W tym celu sprawdzono kilkadziesiąt druków meldunkowych. W większości tych dokumentów pozostawały niewypełnione rubryki, których wypełnienie było możliwe i konieczne. W drukach nie zamieszczano danych osoby potwierdzającej pobyt osoby meldowanej w lokalu, a w miejscu tym wskazywano rodzaj dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do lokalu (bez wskazania konkretnego numeru takiego aktu). Powyższe uniemożliwia ustalenie kto faktycznie potwierdzał pobyt osoby meldowanej. Wiele spośród druków meldunkowych nie było podpisanych przez osobę składającą zgłoszenie, co czyni dane zawarte na druku niewiarygodnymi. Takie druki meldunkowe należy uznać za nieważne i jako takie nie powinny one wywoływać żadnych skutków prawnych, np. polegających na aktualizacji gminnego zbioru meldunkowego. Należy w tym miejscu zauważyć, że druki meldunkowe, co do zasady, składane są w organie gminy osobiście przez osoby dokonujące zgłoszenia. W takim przypadku obowiązkiem urzędnika przyjmującego taki dokument jest weryfikacja poprawności jego wypełnienia, a w razie stwierdzonych braków poinstruowanie klienta o sposobie prawidłowego wypełnienia dokumentu.

Podczas kontroli sprawdzono terminowość przepływu danych pomiędzy gminnym zbiorem meldunkowym, a wojewódzkim zbiorem meldunkowym prowadzonym w Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Gdańsku. Na podstawie oświadczenia złożonego przez pracownika komórki ds. ewidencji ludności ustalono, że aktualizacje do wojewódzkiego zbioru meldunkowego są przekazywane co 6 – 7 dni od dnia otrzymania informacji o zmianie danych. Odbywa się to zatem niezgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 grudnia 2012 roku w sprawie trybu przekazywania danych pomiędzy organami prowadzącymi ewidencję ludności oraz powiadamiania o nadaniu numeru PESEL (Dz.U z 2012

roku, poz.1480), które ustanawia obowiązek przekazywania danych w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze.

W zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach meldunkowych, w kontrolowanym okresie wydano 1 decyzję administracyjną, wszczęto 3 postępowania administracyjne. Sprawa o numerze SO-5343.3.2013, zakończona decyzją administracyjną o umorzeniu postępowania, wszczęta została na wniosek dwóch stron postępowania (właścicieli nieruchomości, z której miało nastąpić wymeldowanie). Decyzja umarzająca postępowanie została skierowana jedynie do jednego z właścicieli nieruchomości, pomijając jedną ze stron postępowania. Na tej podstawie należy uznać, że organ nie zapewnił wszystkim stronom postępowania czynnego w nim udziału (nie doręczając decyzji jednej ze stron), czym naruszał artykuł 10 Kodeksu postępowania administracyjnego. W akcie tym nieprawidłowo określono podstawę prawną, w której zabrakło przepisów prawa materialnego, na podstawie których prowadzone było postępowanie. Decyzja nie zawierała uzasadnienia prawnego. Wprawdzie przedmiotowa decyzja była decyzją „prostą”, czyli taką, która opierała się na oczywistym stanie faktycznym, w pełni odzwierciedlonym w aktach sprawy i prawnym, niebudzącym zastrzeżeń interpretacyjnych, gdzie interesy stron nie są sporne, nie występuje zagadnienie wstępne i trudne do rozwiązania kwestie dowodowe. W takiej sytuacji, kierując się zasadą prostoty i szybkości postępowania można przyjąć, że uzasadnienie może być lapidarne. Nie oznacza to jednak, że można pominąć jeden z niezbędnych elementów decyzji, określonych w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego. Bez choćby zwięzłego wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia, uzasadnienie musi zostać uznane za niepełne, co w konsekwencji świadczyć będzie o wadliwości decyzji pod względem formalnym. W pozostałej części decyzja zawierała prawidłowo oznaczony organ wydający, sygnaturę, datę jej wydania, oraz pouczenia o przysługujących stronom środkach zaskarżenia. Podpisana została przez uprawnioną do tego osobę (Burmistrza), przy użyciu stosownych pieczęci.

W sprawie nr SO.5343.1.2013, organ wydał postanowienie o wszczęciu postępowania administracyjnego. Należy w tym miejscu zauważyć, że zdaniem kontrolującego nie ma żadnej potrzeby wydawania osobnego aktu administracyjnego

(postanowienia) inicjującego postępowanie administracyjne w zwykłym trybie, jako że w takim przypadku wszczęcie postępowania następuje automatycznie z chwilą wpływu wniosku. Takie rozwiązanie prowadzi wyłącznie do zbytniego sformalizowania postępowania i kłóci się wyraźnie z zasadą ogólną szybkości i prostoty postępowania, wyrażoną w artykule 12 Kodeksu postępowania administracyjnego. Wystarczające w takim przypadku jest zawiadomienie stron, zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. Niemniej jednak postanowienie to zostało wydane w sposób wadliwy. W uzasadnieniu postanowienia zawarto bowiem inne pismo procesowe, a mianowicie wezwanie, co należy uznać za niedopuszczalne i w sposób rażący naruszające przepisy procedury administracyjnej. Wezwanie stanowi bowiem osobną czynność procesową organu prowadzącego postępowanie administracyjne i ma ściśle określoną przepisami formę (art. 50 Kodeksu postępowania administracyjnego). Abstrahując od tego, że wezwanie winno stanowić osobne pismo procesowe, należy zwrócić uwagę na braki, które stwierdzono w kontrolowanym dokumencie. Organ nie wskazał dokładnie kogo i w jakim celu wzywa, nie określił dokładnie terminu stawiennictwa oraz nie pouczył o konsekwencjach nie zastosowania się do wezwania. Przede wszystkim takie wezwanie nie może przynieść skutku prawnego, ponieważ jest całkowicie wadliwe, a zatem osoba wzywana nie będzie miała obowiązku zastosowania się do niego. Ponadto należy zwrócić uwagę na jeszcze jedno niebezpieczeństwo związane z powyższym rozwiązaniem. Brak określenia dokładnego terminu stawiennictwa pociąga za sobą konsekwencje w postaci naruszenia nie tylko przepisów art. 50 Kodeksu ale również art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego. Każda ze stron postępowania ma bowiem prawo brać udział w przeprowadzeniu dowodu, a żeby jej to umożliwić konieczne jest wcześniejsze poinformowanie jej o terminie i miejscu jego przeprowadzenia. Brak realizacji tego obowiązku niesie za sobą natomiast konsekwencje w postaci naruszenia zasady czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego). Co więcej w omawianym postanowieniu nie zawarto pouczenia, czego wymaga art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego. Należy wyjaśnić, że w sytuacji gdy postanowienie wydawane jest w formie pisemnej, konieczne jest zamieszczenie informacji czy i jaki przysługuje od niego środek zaskarżenia. Należy podkreślić, że postanowienia od których nie przysługuje zażalenie, mogą zostać zaskarżone

w odwołaniu od decyzji. Taka informacja nie znalazła się w kontrolowanym akcie.

Po wydaniu przedmiotowego postanowienia o wszczęciu postępowania, organ wystosował do strony wnioskującej wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku, pouczając, że ich nieusunięcie spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Takie działanie organu wydaje się całkowicie niezrozumiałe i godzące przepisy prawa proceduralnego, w tym również zasady ogólne wyrażone w art. 6 i art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego. Należy wyjaśnić, że badanie prawidłowości wniosku o wszczęcie postępowania następuje wyłącznie na wstępnym etapie procedury, a więc jeszcze przed wszczęciem postępowania. W sytuacji bowiem gdyby wniosek nie spełniał wymogów formalnych określonych przepisami prawa, nie mógłby wywołać skutków w postaci wszczęcia postępowania. Badanie takich elementów podania już po wszczęciu postępowania, czyli tak jak to miało miejsce w kontrolowanej sprawie, należy uznać za nieprawidłowe i niezgodne z prawem. Nie byłoby zatem możliwe pozostawienie podania bez rozpatrzenia, skoro wcześniej organ postanowieniem poinformował o wszczęciu postępowania. Co więcej nie byłoby nawet podstaw do umorzenia niniejszego postępowania. Ponadto należy zwrócić uwagę, na fakt, że w niniejszym zawiadomieniu organ wezwał do uzupełnienia podania o oryginał dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do lokalu oraz do wniesienia opłaty skarbowej za wydanie decyzji. Żaden z żądanych dokumentów nie będzie stanowił elementów integralnych (niezbędnych) podania o wszczęcie postępowania, gdyż nie wskazują na to przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, ani inne przepisy szczególne. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku może dotyczyć wyłącznie sytuacji określonych w art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, z czym niewątpliwie nie mamy do czynienia w niniejszym przypadku. Dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu może stanowić jeden z dowodów w sprawie, a jego brak mógłby ewentualnie przyczynić się do umorzenia postępowania, jeżeli okazało by się, że podanie wniosła osoba nie będąca stroną postępowania. Odnośnie opłaty skarbowej natomiast, należałoby zastosować procedurę przewidzianą w art. 261 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Niejako na marginesie należy zwrócić uwagę, że powyższe zawiadomienie zostało podpisane przez pracownika kontrolowanej jednostki i opatrzone pieczęcią

„z upoważnienia Burmistrza”, pomimo iż pracownik ten nie posiadał stosownego upoważnienia.

Kolejna sprawa o numerze SO.5343.2.2013 została wszczęta na wniosek strony postępowania. W odpowiedzi na podanie o wymeldowanie, pismem z dnia 26 marca 2013 roku, organ poinformował wnioskodawcę, że postępowanie administracyjne nie może być wszczęte, ponieważ osoba, o której wymeldowanie się zwraca zamieszkuje w miejscu zameldowania. Ponadto w piśmie tym organ wyjaśnił, że wymeldowanie w drodze decyzji administracyjnej mogłoby nastąpić wyłącznie w sytuacji gdyby wnioskodawca przedstawił wyrok sądu nakazujący eksmisję osoby, o której wymeldowanie się zwraca. W tym miejscu należy podkreślić, że przedstawiona powyżej argumentacja kontrolowanego organu nie znajduje żadnego oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Jak już wyjaśniono wcześniej w takiej sytuacji postępowanie o wymeldowanie wszczynane jest z datą wpływu wniosku do Urzędu. Nawet gdyby uznać, że faktycznie osoba, o której wymeldowanie zwraca się wnioskodawca, faktycznie nie zamieszkuje w spornym lokalu (choć brak jest podstaw do uznania takiego stanu faktycznego), to świadczyć by to mogło o braku spełnienia przesłanek niezbędnych do wymeldowania, co w żadnym przypadku nie zwalnia organu od obowiązku merytorycznego rozpatrzenia sprawy. W takiej sytuacji mogłaby zapaść decyzja o odmowie wymeldowania, jeżeli oczywiście przeprowadzone wcześniej postępowanie wyjaśniające potwierdziło by, przedstawioną przez organ w kontrolowanym piśmie, tezę o niezamieszkiwaniu strony w miejscu zameldowania. Nieuzasadnione jest także stanowisko organu, jakoby wszczęcie postępowania administracyjnego o wymeldowanie z pobytu stałego uzależnione było od wcześniejszego uzyskania wyroku sądowego nakazującego opróżnienie lokalu.

W zakresie wydawania dowodów osobistych skontrolowano szereg kopert dowodowych, w wyniku czego stwierdzono nieprawidłowości w zakresie przyjmowania wniosków o wydanie dowodu osobistego.

Sprawdzono następujące koperty dowodowe (układanych według nr wniosku),: 18528, 18527, 18526, 18522, 18545, 18540, 18459, 18544, 18520, 18523.

Koperta dowodowa zawiera wszystkie wymagane dokumenty:

- wniosek o wydanie dowodu osobistego,

- akta stanu cywilnego, gdy ich złożenie jest wymagane,
- odcinek B formularza, a przy jego zagubieniu oświadczenie osoby o jego zagubieniu,

Ustalono, że przyjmowane wnioski dowodowe nie są wypełniane prawidłowo. Na wnioskach pozostawały niewypełnione rubryki, których wypełnienie było możliwe i zarazem konieczne. W miejscu przeznaczonym na pieczęć wystawcy dokumentu (organu gminy) i podpis osoby upoważnionej, poza pieczęcią urzędową znajdował się podpis pracownika kontrolowanej jednostki, opatrzony pieczęcią „z upoważnienia Burmistrza”. Ustalono jednak, że wymieniony pracownik nie posiadał stosownego upoważnienia. W takim stanie rzeczy należy przyjąć że wniosek o wydanie dowodu osobistego podpisywany był przez podmiot nieuprawniony.

W kopercie znajduje się odcinek B formularza, na którym widnieje data odbioru dowodu, nr dowodu oraz podpis odbiorcy. W okresie kontroli wydano 338 dowodów osobistych.

Koperty 18540 i 18545 zawierały wniosek o dowód dla osoby małoletniej. Zgodnie z zapisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lutego 2009 r. w sprawie wzoru dowodu osobistego oraz trybu postępowania w sprawach wydawania dowodów osobistych, ich unieważniania, wymiany, zwrotu lub utraty (Dz.U. z 2009 r. Nr 47, poz.384) wniosek o wydanie dowodu osobistego został złożony przez obojga rodziców, którzy wyrazili na to zgodę (§ 5 rozporządzenia). Dokument został odebrany przez jednego z rodziców co było zgodne z § 15 przytoczonego rozporządzenia.

Na podstawie dokonanych ustaleń stwierdza się, że zastrzeżenia budzi udostępnianie danych osobowych, uregulowane szczegółowo w art. 44 h ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz wydawanie zaświadczeń zawierających odpis przetwarzanych danych osobowych uregulowane art. 44 g wskazanej ustawy. W okresie objętym kontrolą udzielono 131 informacji adresowych, nie wydano żadnej decyzji o odmowie udostępnienia danych osobowych. Odpowiedź udzielna jest w formie odrębnego pisma.

Stwierdzono, że informacje adresowe są udzielane na wniosek, jednak nie zawsze jest on potwierdzony dostarczeniem niezbędnych dokumentów. Przede wszystkim wnioski składane są przez instytucje zwolnione z opłaty za udostępnienie

danych takie jak: sądy, komornicy, urzędy skarbowe, prokuratury, straż gminna, straż miejska, ZUS, ośrodki pomocy społecznej. Udzielano informacji także podmiotom zobowiązanym do uiszczenia opłaty za udostępnienie danych osobowych takim jak: Pracownia Projektowa Czubaj S.C., Fast Finance S.A. i w tych przypadkach zdarzało się, że wnioski podpisywane były przez nieupoważnione osoby - brak pełnomocnictwa lub brak dokumentów potwierdzających sposób reprezentacji spółki/osoby prawnej. Z tego też względu nie można było ustalić, czy wnioski pochodziły od podmiotów uprawnionych do żądania udostępnienia danych. Odpowiedzi w sprawie udostępnienia danych podpisywane są przez pracownika jednostki kontrolowanej przy użyciu pieczęci urzędowej oraz pieczęci „z upoważnienia Burmistrza”. W niektórych przypadkach obok pieczęci urzędowej znajdowała się wyłącznie parafa pracownika, bez użycia choćby pieczęci imiennej. Ustalono, że żaden z pracowników nie posiadał upoważnienia Burmistrza Miasta i Gminy Debrzno do działania w jego imieniu w przedmiotowym zakresie. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 44i ust. 1 dane ze zbiorów meldunkowych oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych udostępnia organ gminy. Należy zatem uznać, że udostępnianie informacji adresowych odbywało się w sposób nieprawidłowy, gdyż dokumenty te były podpisywane przez pracownika organu, nie posiadającego stosownego upoważnienia.

W zakresie wydawania zaświadczeń ustalono, że nieprawidłowo pobierane były opłaty skarbowe za wydanie zaświadczenia. W sposób nieprawidłowy następowało zwolnienie z opłaty skarbowej – np. zwalniano z opłaty za wydanie zaświadczenia celem przedstawienia w urzędzie skarbowym w Belgii. W skontrolowanych sprawach we wniosku o wydanie zaświadczenia zwracano się również o udostępnienie danych osobowo – adresowych członków rodziny lub osób trzecich. W takim przypadku organ również traktował niniejsze podania jako wnioski o wydanie zaświadczeń. Zdaniem kontrolującego, w takiej sytuacji należy wniosek taki traktować w kategoriach udostępniania danych, a przez to również powinna zostać uiszczona opłata w kwocie 31 złotych za każdą z osób. Należy zatem uznać, że w omawianej sytuacji opłaty za udostępnianie danych nie były pobierane, pomimo iż istniał taki obowiązek.

Kolejną nieprawidłowością dostrzeżoną w zakresie udostępniania danych jest przekazywanie przez kontrolowaną jednostkę według właściwości do innego organu

gminy wniosków o udostępnienie danych adresowych, uznając brak swojej właściwości, o czym miałby świadczyć fakt, iż osoba poszukiwana nie figuruje w ewidencji mieszkańców gminy. Należy uznać, iż taki sposób postępowania organu gminy jest niewłaściwy i niezgodny, zarówno z przepisami prawa proceduralnego, jak i materialnego. Problematykę właściwości organów do załatwienia sprawy administracyjnej reguluje przede wszystkim kodeks postępowania administracyjnego, który w artykule 19 stanowi, że organy z urzędu przestrzegają swojej właściwości rzeczowej i miejscowej, zaś artykuł 20, że właściwość rzeczową organu ustala się według przepisów o zakresie jego działania. W sprawie udostępniania danych adresowych, przepisem w oparciu o który ustalić należy właściwość danego organu gminy jest artykuł 44i ust. 1 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych. Zgodnie z przywołanym przepisem, dane ze zbiorów meldunkowych oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych udostępnia organ gminy. Właściwości organu gminy do rozpatrzenia wniosku o udostępnienie danych nie wyłącza również sytuacja, gdy osoba poszukiwana nie figuruje w zbiorach meldunkowych. Ustalenie powyższego jest bowiem możliwe dopiero po przeszukaniu prowadzonych rejestrów, a zatem już na etapie merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Badanie właściwości następuje natomiast w fazie wszczęcia postępowania, przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy (por. wyrok WSA z dnia 20 marca 2007, sygn. akt II CSK 300/06).

W zakresie pobytu cudzoziemców ustalono, że w okresie objętym kontrolą zameldowany na terenie Miasta i Gminy Debrzno był 1 cudzoziemiec na pobyt czasowy, obywatel Rosji. Cudzoziemiec został zameldowany na taki okres na jaki mógł przebywać na terytorium RP, wynikający z posiadanych dokumentów. Również w tym przypadku w sposób nieprawidłowy został wypełniony druk meldunkowy, jako że nie uzupełniono wszystkich niezbędnych rubryk, a także nie zamieszczono podpisu ani danych osoby potwierdzającej pobyt cudzoziemca w miejscu zameldowania. Tym samym należy uznać, że czynność zameldowania nastąpiła niezgodnie z przepisem art. 11 ust 2 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Biorąc pod uwagę oceny, uwagi i wnioski zalecam Panu:

- w sposób rzetelny i dokładny prowadzić dokumentację związaną z obowiązkiem meldunkowym oraz wydawaniem dowodów osobistych poprzez każdorazowe weryfikowanie prawidłowości wypełnienia druków meldunkowych oraz wniosków o wydanie dowodu osobistego, dostarczanych przez klientów Urzędu;
- przekazywać dane, w celu aktualizacji wojewódzkiego zbioru meldunkowego w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze;
- udostępniać informacje adresowe wyłącznie osobom uprawnionym, które w sposób właściwy udokumentują legitymację do otrzymania żądanych informacji;
- właściwie odróżniać wnioski o udostępnianie danych od wniosków o wydanie zaświadczenia o przetwarzanych danych;
- pobierać w sposób zgodny z prawem opłaty za udostępnienie danych oraz opłaty skarbowe za wydawanie zaświadczeń o przetwarzanych danych;
- zapewnić podpisywanie informacji adresowych oraz zaświadczeń o przetwarzanych danych osobowych przez osoby do tego uprawnione;
- w sposób prawidłowy dokonywać oceny właściwości organu w zakresie udostępniania danych;
- prowadzić postępowania administracyjne w sprawach meldunkowych z poszanowaniem przepisów prawa materialnego oraz procesowego, w tym zwłaszcza:
 - zapewniać wszystkim stronom oraz ich pełnomocnikom udział na każdym etapie postępowania administracyjnego,
 - zapewnić podpisywanie podejmowanych rozstrzygnięć przez osoby do tego uprawnione,
 - w sposób właściwy uzasadniać wydawane rozstrzygnięcia administracyjne,
 - sporządzać wezwania, kierowane do uczestników postępowania, w sposób przewidziany przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego,
 - zakończyć w sposób zgodny z prawem, wszczęte postępowania administracyjne o numerach: SO.5343.1.2013 i SO.5343.2.2013.

Jednocześnie informuję, że oczekuję od Pana, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania zaleceń, a także o podjętych działaniach lub przyczynach ich niepodjęcia

WOJEWODA POMORSKI

Ryszard Stachurski

.....
podpis Wojewody Pomorskiego